

جنگ علیه انقلاب

جریان مبارزه مردمی بیش از یازده قرن در جامعه یمن ریشه دارد و با تشکیل حکومت زیدیه در این ۱۱ قرن و تأسیس نظام سیاسی امامیه (به جز مقطعی کوتاه) در این کشور تا سال ۱۹۶۲ میلادی حکمرانی می‌کرد که با انقلاب افسران ناسیونالیست مورد حمایت جمال عبدالناصر از پای افتاد. اما پیروزی انقلاب ۱۹۷۹ ایران و تأسیس جمهوری اسلامی، فرصتی طلایی برای احیای حرکت مردمی زیدیه یمن بود.

در فاصله‌ای کوتاه از ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ گروهی از علمای زیدیه که دو چهره شاخص آن علامه

مجدالدین المویدی و علامه بدرالدین الحوثی بودند، وارد میدان شدند. علامه بدرالدین به دلیل جنگ‌های داخلی یمن در سال ۱۳۷۳ به مدت هفت ماه به ایران سفر کرد و در قم اقامت گزید و با افکار و اندیشه‌های انقلابی و شیعه اثنی عشری آشنایی پیدا کرد و انگیزه‌ای شد تا پس از بازگشت به یمن، فعالیت فرهنگی خود را برای خیزشی با اندیشه انقلابی شیعه پیش ببرد.

همچنین، فرزندان علامه بدرالدین الحوثی از جمله شهید حسین الحوثی یک گروه منسجم را در مساجد یمن پایه‌گذاری کردند که به جمعیت شباب المؤمن موسوم شد و نخستین گام‌ها را برای اصلاح فکری و خیزش مردمی در این کشور برداشتند. آن‌ها در ادامه به فعالیت سیاسی روی آوردند و «حزب الحق» را پایه‌گذاری کردند. با گسترش نفوذ این جمعیت، علی عبدالله صالح، رئیس‌جمهور سابق یمن احساس خطر کرد و به منظور سرکوب خیزش مردم، ۶ جنگ را بر آن‌ها تحمیل کرد که حسین الحوثی در نخستین جنگ به شهادت رسید. پس از آن جمعیت شباب المؤمن تبدیل به گروه انصارالله به رهبری عبدالملک الحوثی، برادر او و دیگر پسر علامه بدرالدین الحوثی شد.

انصارالله در تحولات انقلاب ۲۰۱۱ یمن نقش عمده‌ای داشت، اما با دخالت عربستان و اجرای طرح شوم مبادره خلیجی، انقلاب یمنی‌ها مصادره و منصور هادی رئیس‌جمهور شد تا انصارالله به حاشیه رود. اما دو سال بعد با اجرای طرح جرعه، انقلاب یمن وارد مرحله تازه‌ای شد و انصارالله برای تحقق خواسته‌های مردم یمن وارد صحنه شد و منصور هادی ابتدا استعفا داد و سپس به عدن گریخت تا در نهایت به ریاض پناه ببرد و عربستان به بهانه بازگشت منصور هادی، جنگ علیه یمن را شروع کرد.

مؤسسه مطالعات اندیشه‌سازان نور، مقالات و پژوهش‌های زیادی را در خصوص تحولات یمن و جنگ عربستان علیه این کشور به رشته تحریر در آورده و بخشی از آن مربوط به بازه زمانی یک‌صد روز اول جنگ نوشته شده‌اند که این کتاب ۱۴۰ صفحه‌ای به همت دکتر سعیدالله زارعی، جواد مددی و مسلم نیکخواه گردآوری شده است.

در واقع کتاب حاضر شامل چندین مقاله است که ضمن بررسی آرا و افکار حوثی‌ها در یمن، به بررسی یک‌صد روز اول جنگ عربستان علیه یمن نیز پرداخته و با تحولات آن برهه در این کشور پیش رفته است.

در فاصله‌ای کوتاه از ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ گروهی از علمای زیدیه که دو چهره شاخص آن علامه مجدالدین المویدی و علامه بدرالدین الحوثی بودند، وارد میدان شدند. علامه بدرالدین به دلیل جنگ‌های داخلی یمن در سال ۱۳۷۳ به مدت هفت ماه به ایران سفر کرد و در قم اقامت گزید و با افکار و اندیشه‌های انقلابی و شیعه اثنی عشری آشنایی پیدا کرد و انگیزه‌ای شد تا پس از بازگشت به یمن، فعالیت فرهنگی خود را برای خیزشی با اندیشه انقلابی شیعه پیش ببرد